

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det, der har været diskuteret meget i dag, er jo også det, som man endelig vil opnå med fødevarereloven, nemlig ensartethed.

Nu hører jeg så hr. Fransgaard meddele heroppefra, at han ikke kunne forestille sig, at man lavede en liste over fartsyndere. Mit spørgsmål går så på: Når han siger, at når vi snakker offentliggørelse af kontrolresultater, skal der altså ikke være ensartethed – der er altså visse, der skal gå fri – kunne han så forestille sig, at man i færdselsloven ud fra det princip, at bageren skal hurtigt ud med sit morgenbrød, siger: Bageren skal fritages for forbudet i færdselsloven mod at køre for stærkt? Kunne han forestille sig, at man også laver dét fleksibelt, eller synes hr. Fransgaard, at der her skal være ensartethed, og det skal der så bare ikke være i anden lovgivning?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Jeg sagde til sammenligning, at der ikke findes noget register over fartsyndere eller nogle, der kører spirituskørsel, og sådanne registre kunne Fremskridtspartiet heller aldrig gå ind for. Det var som et sammenligningsgrundlag. Vi lever dog i et frit samfund, så det ville være forkert at hænge de mennesker ud, så jeg kan overhovedet ikke forestille mig sådanne registre.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, vi har jo i Det Radikale Venstre spurgt os selv lidt om, hvad det mon egentlig var, hr. Jørn Jespersen ville med denne debat. Det har vi jo så hørt i debattens løb, men jeg vil lige summere op og sige, at vi jo har vedtaget fødevarereloven, og den var vi jo i hvert fald ikke enige med SF om, specielt ikke omlægningen vedrørende de kommunale fødevarerkontroller, som jo overgår til statslig regi omkring år 2000. Det fulden-der den ensartede kontrol fra jord til bord, altså opfylder det koncept, som alle sådan set er enige om. Den sag er jo ligesom afhandlet med et ret bredt flertal blandt dem, der til sidst stemte for hele fødevarereloven.

Med hensyn til den nuværende offentliggørelse af resultater fra statsligt hold har vi i Fødevarerudvalget taget retningslinjerne for offentliggørelse af kontrol og analyse m.v. til efterretning. Det vil altså sige, at udvalget faktisk har været enig i det, som er blevet lagt frem for

det, og det, som man bruger i dag og kører efter i dag.

Jeg skal lige oplyse, hvad det er: Det er oplysninger af betydning for forbrugernes sikkerhed, det er generelle forsknings- og kontrolresultater, det er oplysning af planlagte og igangsatte undersøgelser, og det er endelig – og det er så det, debatten drejer sig om – konkrete afgørelser, altså afgørelser om forbud og påbud med navngivne personer og virksomheder.

Det er især det sidste, der har gjort, at udvalget har fået mange henvendelser, bl.a. fordi offentliggørelsen af resultaterne af undersøgelserne somme tider sker lang tid efter, at hændelsen har fundet sted. Det kan vi sådan set godt se er uheldigt, men det skyldes jo, at der skal være mulighed for at påklage en afgørelse, og man skal jo lige have tid til at se en sag, før man overhovedet kan offentliggøre den. Jeg må dog medgive, at det er uheldigt, at der går for lang tid, og jeg vil da også godt arbejde for, at man kigger på at lave om på det her.

Til gengæld har vi jo set, at visse virksomheder – og det er nævnt tidligere i dag, hvem det er, nemlig Steff-Houlberg – indirekte bruger offentliggørelsesreglerne og offentliggør, hvis dele af en produktion f.eks. er trukket tilbage på grund af en konkret sygdom. Her var det salmonella DT 104. Her tager virksomheden altså selv højde for situationen, og jeg tror i høj grad det skyldes, at den ved, at gør den det ikke selv, ja, så vil andre gøre det, og så vil den hellere på forhånd forebygge det, den opfatter som skaden. Det er jo godt.

Det kan man ikke sige om mange af de regler, der laves herindefra, og færdselsloven er jo blevet nævnt gentagne gange i dag. Den er der i hvert fald mange der ikke overholder. Men her viser det sig jo faktisk, at reglerne ved deres blotte tilstedeværelse gør noget ved de virksomheder, vi her har med at gøre.

Offentliggørelsen af resultater fra de kommunale levnedsmiddelkontroller viser, at 3 ud af landets 32 kommunale enheder har erfaring med offentliggørelse af kontrolresultater. For mig at se betyder den oplysning, at det mønster, vi har set indtil nu, vil ændre sig, når den fødevarerlov, der er vedtaget, og som træder i kraft til næste år, kommer til at dække faktisk hele landet. Levnedsmiddelkontrollerne har selv kunnet bestemme, om de vil offentliggøre resultater, og hovedparten af dem har ikke gjort det.